

Lieta C-287/23**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu****Iesniegšanas datums:**

2023. gada 4. maijs

Iesniedzējtiesa:*Varhoven administrativen sad* (Bulgārija)**Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2023. gada 2. maijs

Kasācijas sūdzības iesniedzēja:*Entain Services (Bulgaria) EOOD***Atbildētājs kasācijas tiesvedībā:***Direktor na Direksia “Obzhelvane i danachno-osiguritelna praktika” Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite*

LĒMUMS**Sofija, 2023. gada 2. maijs****Bulgārijas Republikas [Varhoven] administrativen sad [Augstākā administratīvā tiesa] [..] administratīvajā procesā Nr. 10134/2022**

Process tika uzsākts, pamatojoties uz *Entain Services (Bulgaria) EOOD* [..] kasācijas sūdzību, kas ir vērsta pret *Administrativen sad Sofia-Grad* [Sofijas pilsētas Administratīvās tiesas] spriedumu Nr. 3980/14.06.2022. administratīvajā procesā Nr. 916/2022, ar kuru saskaņā ar *Administrativno protsesualen kodeks* [Bulgārijas Administratīvā procesa kodeksa] 226. pantu tika noraidīta sabiedrības prasība. Prasība tika vērsta pret *Teritorialna direksia na Natsionalnata agentsia za prihodite Sofia* [Valsts ieņēmumu dienesta Sofijas rajona direkcijas] nodokļu iestāžu pārskatīto nodokļu paziņojumu Nr. R-29002917004916-091-001/01.12.2017., kurš tika labots ar labotajiem paziņojumiem Nr. P-29002917210282-003-001/07.12.2017. un Nr. P-29002917224182-003-002/22.12.2017. un apstiprināts ar *Direktor na Direksia “Obzhelvane i danachno-osiguritelna praktika” Sofia pri Tsentralno*

upravlēnie na Natsionalnata agentsia za prihodite [Bulgārijas Valsts ieņēmumu dienesta Centrālās administrācijas Sofijas pilsētas direkcijas “Pārsūdzības un nodokļu un sociālā nodrošinājuma iemaksu jomā pastāvošā prakse” direktora] nolēmumu Nr. 264/19.02.2018. attiecībā uz to, ka ir konstatēti papildu nodokļu parādi saistībā ar juridisku personu dividendēm un likvidācijas ieņēmumiem par taksācijas periodu no 2012. gada jūlija līdz septembrim, no 2013. gada jūlija līdz septembrim, no 2014. gada aprīļa līdz jūlijam, no 2015. gada jūlija līdz septembrim un no 2016. gada aprīļa līdz jūnijam kopā 546 721,82 bulgāru levu (BGN) apmērā, kā arī procenti 193 721,82 BGN apmērā.

Kasācijas sūdzības iesniedzēja pārsūdz spriedumu ar pamatojumu, ka tajā neesot pareizi piemērotas materiālās tiesības un spriedums ir pieņemts, būtiski pārkāpjot procesuālo kārtību, un tas neesot pietiekami pamatots (kasācijas sūdzības pamatojums saskaņā ar Bulgārijas Administratīvā procesa kodeksa 209. panta 3. punktu). Tā lūdz atcelt pārsūdzēto spriedumu, pamatojoties uz detalizētiem apsvērumiem, kurus tā izklāsta, lai apstiprinātu kasācijas sūdzībā norādīto pamatojumu [...]. Tā pieprasa atlīdzināt izmaksas.

Atbildētājs kasācijas tiesvedībā, Sofijas pilsētas direkcijas “Pārsūdzības un nodokļu un sociālā nodrošinājuma iemaksu jomā pastāvošā prakse” direktors, kasācijas sūdzību uzskata par nepamatotu. Tas pieprasa atlīdzināt izmaksas.

Varhovna administrativna prokuratura [prokuratūra, kas darbojas pie Augstākās administratīvās tiesas] prokurors savos secinājumos norāda, ka kasācijas sūdzība esot nepamatota.

Iesniedzējtiesa izskata tajā iesniegto lietu, kurai ir piemērojami Līguma par Eiropas Savienības darbību noteikumi, kā tiesa, kuras nolēmums nav pārsūdzams, tāpēc iesniedzējtiesai saskaņā ar LESD 267. pantu ir jāvērtē Eiropas Savienības Tiesā, lai pareizi interpretētu šos noteikumus.

Pamatlietas puses

1.1 Prasītāja un kasācijas sūdzības iesniedzēja: *Entain Services (Bulgaria) EOOD* [...], iepriekš: *GVC Services (Bulgaria) EOOD*

1.2 Atbildētājs un atbildētājs kasācijas tiesvedībā: Bulgārijas Valsts ieņēmumu dienesta Centrālās administrācijas Sofijas pilsētas direkcijas “Pārsūdzības un nodokļu un sociālā nodrošinājuma iemaksu jomā pastāvošā prakse” direktors

1.3 Prokuratūra, kas darbojas pie Augstākās administratīvās tiesas, Sofija [...].

Savienības tiesības

2.1 Līgums par Eiropas Savienības darbību

49. pants

Ievērojot šē turpmāk izklāstītos noteikumus, aizliedz ierobežojumus kādas dalībvalsts pilsoņu brīvībai veikt uzņēmējdarbību citā dalībvalstī. Tāpat aizliedz ierobežojumus attiecībā uz to, kā dalībvalstu pilsoņi, kas izveidojuši uzņēmumu kādā dalībvalstī, atver šā uzņēmuma pārstāvniecības, filiāles vai meitasuzņēmumus citās dalībvalstīs.

Brīvība veikt uzņēmējdarbību ietver tiesības sākt un izvērst darbības kā pašnodarbinātām personām, kā arī dibināt un vadīt uzņēmumus, jo īpaši sabiedrības, kas definētas 54. panta otrajā daļā, ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādus saviem pilsoņiem paredz tās valsts tiesību akti, kurā notiek šī uzņēmējdarbība, ņemot vērā šā Līguma nodaļu par kapitālu.

63. pants

1. Ievērojot šajā nodaļā izklāstītos noteikumus, ir aizliegti visi kapitāla aprites ierobežojumi dalībvalstu, kā arī dalībvalstu un trešo valstu starpā.

2. Ievērojot šajā nodaļā izklāstītos noteikumus, ir aizliegti visi maksājumu ierobežojumi dalībvalstu, kā arī dalībvalstu un trešo valstu starpā.

355. pants

[..]

3. Līgumi attiecas uz tām Eiropas teritorijām, par kuru ārlietām ir atbildīga kāda no dalībvalstīm.

2.2. 1972. gada Pievienošanās akts

28. pants

Kopienas iestāžu tiesību akti, kuri attiecas uz EEK līguma II pielikumā norādītajiem produktiem un produktiem, kas, tos importējot Kopienā, kopējās lauksaimniecības politikas īstenošanas rezultātā ir pakļauti īpašam tiesiskajam regulējumam, kā arī tiesību akti jautājumā par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu apgrozījuma nodokļa jomā nav piemērojami attiecībā uz Gibraltāru, ja vien Padome, pieņemot vienprātīgu lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma, nenolemj citādi.

2.3 Padomes 2011. gada 30. novembra Direktīva 2011/96/ES par kopējo sistēmu nodokļu uzlikšanai, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs

2. pants

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

a) “dalībvalsts sabiedrība” ir ikviena sabiedrība:

- i) kas pastāv kādā no formām, kuras uzskaitītas I pielikuma A daļā;
  - ii) ko saskaņā ar kādas dalībvalsts nodokļu likumiem nodokļu vajadzībām uzskata par minētās dalībvalsts rezidentu un ko saskaņā ar noteikumiem līgumā par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu, kas noslēgts ar kādu trešo valsti, nodokļu vajadzībām neuzskata par tādas valsts rezidentu, kura neatrodas Savienībā;
  - iii) uz ko turklāt bez izvēles tiesībām vai tiesībām saņemt atbrīvojumu attiecas kāds no nodokļiem, kas uzskaitīti I pielikuma B daļā, vai jebkurš cits nodoklis, ar ko var aizstāt kādu no minētajiem nodokļiem;
- b) “pastāvīgais uzņēmums” ir fiksēta uzņēmējdarbības vieta, kas atrodas dalībvalstī, caur kuru pilnīgi vai daļēji veic citas dalībvalsts sabiedrības uzņēmējdarbību, ciktāl uz norādītās uzņēmējdarbības vietu attiecas nodokļi dalībvalstī, kurā tā atrodas, saskaņā ar attiecīgo divpusējo nodokļu līgumu vai, ja tāda līguma nav, saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

Bulgārijas tiesības

3. *Zakon za korporativnoto podohodno obligane* [Likums par uzņēmumu ienākuma nodokli]

Nodoklis par dividendēm un likvidācijas ieņēmumiem

194. pants (1) Nodoklis, kas ieturams izcelsmes vietā, ir jāmaksā par dividendēm un likvidācijas ieņēmumiem, ko rezidenti – juridiskas personas izmaksā (personificē) šādām personām:

- 1. ārvalstu juridiskām personām, izņemot gadījumus, kad ārvalsts juridiskās personas dividendes iegūtas no rezidenta – pastāvīga uzņēmuma;
- 2. rezidentiem – juridiskām personām, kas nav komersanti, tostarp pašvaldībām.

(2) Pirmajā punktā minētais nodoklis ir galīgs un to ietur no rezidentes – juridiskas personas, kuras izmaksā dividendes vai likvidācijas ieņēmumus.

(3) Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja dividendes un likvidācijas ieņēmumus izmaksā šādām personām vai struktūrām:

- 1. rezidentei – juridiskai personai, kura kā valsts pārstāve ir attiecīgās uzņēmējdarbības akcionāre; 2) ieguldījumu trastam;
- 2. ieguldījumu fondam;
- 3. [...] ārvalsts juridiskai personai, kura ir Eiropas Savienības dalībvalsts vai citas valsts, kura ir Eiropas Ekonomikas zonas līguma līgumslēdzēja puse, nodokļu rezidente, izņemot slēptas peļņas sadales gadījumus.

4. Fakti un lietas dalībnieku juridiskie argumenti par konstatētajiem faktiem:

4.1. *Bwin.party Services (Bulgaria) EOOD* vienīgā īpašniece ir *PGB Limited – Gibraltar*, kas savukārt līdz 2016. gada 1. februārim bija *Bwin Digital Entertainment PLC* īpašumā. Šajā laikā pēdējās minētās sabiedrības uzņēmumu grupu iegādājās *GVC Holding PLC* – publiski tirgota, Menas salā dibināta uzņēmēj sabiedrība. Ar *PGB Limited – Gibraltar* 2017. gada 8. novembra lēmumu *Bwin.party Services (Bulgaria) EOOD* nomainīja uzņēmuma nosaukumu uz *GVC Services (Bulgaria) EOOD*, un pašreizējais uzņēmuma nosaukums ir *Entain Services (Bulgaria) EOOD*. Uzņēmēj sabiedrība sniedz pakalpojumus informācijas tehnoloģiju jomā.

4.2 Par katru gadu laikā no 2011. gada līdz 2016. gadam *Bwin.party Services (Bulgaria) EOOD* piešķīra un izmaksāja dividendes mātesuzņēmumam *PGB Limited – Gibraltar*, par tām neieturot un nesamaksājot nodokli saskaņā ar Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli 194. pantu, jo tā uzskatīja, ka sabiedrību *PGB Limited – Gibraltar* var uztvert par ārvalsts juridisku personu, kas Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli 194. panta 3. punkta 3. apakšpunkta izpratnē ir Eiropas Savienības dalībvalsts rezidente.

4.3 Nodokļu iestādes noraidīja uzņēmēj sabiedrības argumentu, ka esot piemērojams Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli 194. panta 3. punkta 3. apakšpunkts un tātad dividendes mātesuzņēmumam esot atbrīvotas no nodokļa, kas ieturams izcelsmes vietā, atsaucoties uz Direktīvu 2011/96, jo tā neesot piemērojama Gibraltāram un Gibraltārā dibinātām uzņēmēj sabiedrībām.

4.4 Attiecībā uz Gibraltāra īpašo statusu strīda sākotnējā izskatīšanā *Administrativen sad Sofia-grad* Eiropas Savienības tiesai tika iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, uzdodot divus jautājumus:

1. 1) Vai Direktīvas 2011/96 2. panta a) punkta i) apakšpunkts, to lasot kopā ar tās I pielikuma A daļas ab) punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “uzņēmēj sabiedrības, kas inkorporētas [dibinātas] saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem” attiecas arī uz Gibraltārā dibinātām uzņēmēj sabiedrībām?

2. Vai Direktīvas 2011/96 2. panta a) punkta iii) apakšpunkts, to lasot kopā ar I pielikuma B daļas [pēdējo ievilkumu], ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “*corporation tax* Apvienotajā Karalistē” attiecas arī uz Gibraltārā maksājamo uzņēmumu ienākuma nodokli?”

4.5 2020. gada 2. aprīļa spriedumā lietā C-458/18 Eiropas Savienības Tiesa nolēma:

Padomes Direktīvas 2011/96/ES (2011. gada 30. novembris) par kopējo sistēmu nodokļu uzlikšanai, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs, 2. panta a) punkta i) un iii) apakšpunkts, lasot tos kopā ar šīs direktīvas I pielikuma A daļas ab) punktu un B daļas pēdējo ievilkumu,

ir jāinterpretē tādējādi, ka šajos noteikumos ietvertie jēdzieni “uzņēmēj sabiedrības, kas inkorporētas [dibinātas] saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem” un “*corporation tax* Apvienotajā Karalistē” neattiecas uz uzņēmēj sabiedrībām, kuras ir dibinātas Gibraltārā un kuras tur tiek apliktas ar uzņēmumu ienākuma nodokli.

4.6 Pirmās instances tiesas spriedums

Administrativen sad Sofia-grad uzskatīja, ka neesot izpildīts priekšnosacījums atbrīvojumam no nodokļa, kas ieturams izcelsmes vietā, saskaņā ar Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli 194. panta 3. punkta 3. apakšpunktu, jo dividendes saņēmēja, mātesuzņēmums, kas ir Gibraltāra, nevis Eiropas Savienības dalībvalsts vai citas Eiropas Ekonomikas zonas līguma līgumslēdzēja puses nodokļu rezidente. Saskaņā ar Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli 194. panta 1. punktu par dividendes, kuras rezidente – juridiska persona izmaksā Gibraltārā reģistrētai personai, ko apstiprina iesniegtie apliecinājumi, ir jāapliedz ar nodokli.

Pēc pirmās instances tiesas ieskatiem Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli 194. panta 3. punkta 3. apakšpunkts nav diskriminējošs noteikums attiecībā uz Gibraltārā dibinātām sabiedrībām. Bulgārijas tiesas un nodokļu iestādes to nepiemērojot nesamērīgi.

4.7 *Entain Services (Bulgaria) EOOD* norāda, ka pirmās instances tiesas spriedumā neesot ņemti vērā Eiropas Savienības Tiesas skaidrie norādījumi spriedumā C-458/18 (41. punkts) par Savienības tiesību interpretāciju, proti, tas, ka Direktīva 2011/96 nav piemērojama Gibraltārā reģistrētām sabiedrībām nenozīmējot, ka dividendes, kas tiek izmaksātas sabiedrībām Gibraltārā, ir aplikamas ar nodokli, kas ieturams izcelsmes vietā. Valsts tiesai esot ticis norādīts, ka tai ir jāpārbauda, vai Gibraltārā dibinātam mātesuzņēmumam izmaksātu dividenžu aplikšana ar nodokli ir uzskatāma par brīvības veikt uzņēmējdarbību un kapitāla brīvās aprites ierobežojumu, kas ir nostiprināts LESD 49. pantā un LESD 63. pantā, un, ja tas tiek apstiprināts, vai šāds ierobežojums ir pamatots.

5. Judikatūra

5.1 Valsts tiesas vēl nav nolēmušas, vai Gibraltārā dibinātam mātesuzņēmumam izmaksātu dividenžu aplikšana ar nodokli, kas ieturams izcelsmes vietā, ir saderīga ar Savienības tiesībām.

5.2 Eiropas Savienības Tiesas judikatūra

Eiropas Savienības Tiesas rīkojums, 2017. gada 12. oktobris, C-192/16, *Fisher*, 26. punkts: “Treškārt, LESD 49. un 63. pants, tāpat kā LESD 56. pants, par kuru ir runa lietā, kurā pieņemts 2017. gada 13. jūnija spriedums *The Gibraltar Betting and Gaming Association* (C-591/15, EU:C:2017:449), ir piemērojami Gibraltāra teritorijai atbilstoši LESD 355. panta 3. punktam. 1972. gada Pievienošanās aktā paredzētajos Savienības tiesību aktu piemērojamības izņēmumos attiecībā uz

Gibraltāra teritoriju noteiktās tiesību jomās nav minēta ne brīvība veikt uzņēmējdarbību, ne kapitāla brīva aprīte, kas ir nostiprinātas ar minēto LESD 49. un 63. pantu.”

Eiropas Savienības Tiesas spriedums, 2017. gada 13. jūnijs, C-591/15, *The Gibraltar Betting and Gaming Association*, 30. punkts: “Saskaņā ar 1972. gada Pievienošanās aktu Gibraltārs, atkāpjoties no LESD 355. panta 3. punkta, noteiktās Savienības tiesību jomās ir izslēgts no Savienības tiesību aktu piemērojamības; šie izņēmumi ir ieviesti, ņemot vērā tā īpašo tiesisko stāvokli un it īpaši šīs teritorijas brīvostas statusu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2005. gada 21. jūlijs, Komisija/Apvienotā Karaliste, C-349/03, EU:C:2005:488, 41. punkts). Tomēr minētie izņēmumi neattiecas uz LESD 56. pantā paredzēto pakalpojumu sniegšanas brīvību.”

31. punkts: “No iepriekš minētā izriet, ka saskaņā ar LESD 355. panta 3. punktu LESD 56. pants ir piemērojams Gibraltāram.

Eiropas Savienības Tiesas spriedums, 2014. gada 22. oktobris, *Blanco und Fabretti*, C-344/13 un C-367/13, 40. punkts: “Tomēr to mērķu identificēšana, kuri faktiski tiek sasniegti ar valsts tiesisko regulējumu, lietā, kuru Tiesa izskata saskaņā ar LESD 267. pantu, ir iesniedzējtiesas kompetencē. Turklāt iesniedzējtiesai, kaut arī ņemot vērā Tiesas sniegtās norādes, ir arī jāpārbauda, vai dalībvalsts noteiktie ierobežojumi atbilst prasībām, kas izriet no Tiesas judikatūras attiecībā uz to samērīgumu (šajā ziņā skat. spriedumu *Pfleger u.c.*, EU:C:2014:281, 47. un 48. punkts, kā arī tajā minēto judikatūru).”

6. Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu nepieciešamības pamatojums

6.1. Ģenerālvokāta DŽ. HOGANA [*G. HOGAN*] secinājumos, kas sniegti 2019. gada 24. oktobrī lietā C-458/18 (51.-53. punkts), tiek uzsvērts, ka valsts tiesību akti, kas paredz ienākumu izcelsmes vietā ieturamo nodokli visu Gibraltārā reģistrētu uzņēmējdarbību dividendēm bez īpaša pamata, diskriminējoši ierobežo LESD 49. pantā nostiprināto brīvību veikt uzņēmējdarbību. Jau secinājumu ievadā (3. punktā) ģenerālvokāts DŽ. HOGANS norāda: “[..] ja Tiesa ievēros manu interpretāciju jēdzienam “dalībvalsts uzņēmējdarbība” šīs direktīvas izpratnē, uzskatu, ka Tiesa nevarēs izvairīties no diskusijas brīvību veikt uzņēmējdarbību. Faktiski ar ES tiesībām nav aizliegts aplikēt ar nodokli dividenžu izmaksas, ja darījums neietilpst Direktīvas 2011/96 piemērošanas jomā, ja vien kādas dalībvalsts šajā nolūkā pieņemtā norma pati par sevi nav pretrunā ar Līgumā garantēto brīvo aprīti.”

Secinājumu 56.-66. punktā tiek norādīti pamati, kas var attaisnot dalībvalsts ierobežojumus – tie ir sabiedriskā kārtība, sabiedriskā drošība vai sabiedrības veselība – un tiek secināts, ka izslēgšana no atbrīvoto personu loka pēc teritoriālā kritērija (piemēram, kā tas ir Gibraltāra gadījumā) nozīmē, ka tiek pārkāptas LESD 49. pantā un LESD 63. pantā nostiprinātās brīvības.

Šī ģenerālvokāta secinājumu daļa Eiropas Savienības Tiesas spriedumā lieta C-458/18 nav aplūkota, tāpēc nav skaidrs, kāds ir Tiesas viedoklis par uzdotajiem jautājumiem, kas ir būtiski pamatlietā.

6.2 Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli 194. panta 3. punkta 3. apakšpunkta noteikums, saskaņā ar kuru dividendes, kas tiek izmaksātas Eiropas Savienības dalībvalstī reģistrētam uzņēmumam, ir atbrīvotas no izcelsmes vietā ieturamā nodokļa, pamatojoties uz *Ministerski savet* [Ministru padome, Bulgārija] likuma projekta par *Zakon za schetovodstvoto* [Grāmatvedības likums] grozījumiem, kura Pārejas un nobeiguma noteikumu 6. pantā tika ierosināti Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli 194. panta grozījumi, tika izsludināts *Darzhaven vestnik* [Oficiālajā Vēstnesī] Nr. 69 (2008. gads), un tas ir spēkā kopš 2009. gada 1. janvāra.

Ministru padomes ierosinātie Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli grozījumi tika veikti, pamatojoties uz Eiropas Komisijas procedūru saistībā ar pienākumu neizpildi (AZ 2007/4333) pret Bulgāriju par Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 56. panta un 43. panta pārkāpumu (Komisijas 2008. gada maija paziņojums preseī IP/08/712). Pēc Eiropas Komisijas ieskatiem atšķirīgi noteikumi par nodokļa uzlikšanu dividendēm, kas tiek maksātas attiecīgajā valstī vai dalībvalstīs reģistrētiem uzņēmumiem, ir kapitāla brīvās aprites ierobežojums.

Saskaņā ar likumprojekta pamatojumu ar Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli grozījumiem tiek ieviests vienots nodokļu režīms, lai attiecīgajā valstī reģistrētus uzņēmumus un uzņēmumus dalībvalstīs atbrīvotu no dividenžu aplikšanas ar nodokli. Pamatojumā ir ietverti visi uzņēmumi, kas ir dalībvalstu rezidenti, nenorādot īpašus iemeslus sabiedrības interesēs, kas attaisnotu nepieciešamību noteiktus ES uzņēmumus (piemēram, Gibraltārā reģistrētas uzņēmēj sabiedrības) izslēgt no atbrīvojuma no dividenžu aplikšanas ar nodokli.

6.3. Iesniedzējtiesa lietu pārbauda kā instance, kuras nolēmums nav pārsūdzams. Tāpēc tiesa uzskata, ka tai, ņemot vērā neskaidrības un grūtības attiecībā uz attiecīgo Kopienas tiesību aktu interpretāciju, ir pienākums izmantot sadarbības procedūru un uzdot Tiesai prejudiciālus jautājumus, lai novērstu nepareizu Kopienas tiesību piemērošanu un pretrunīgu judikatūru.

7. Prejudiciālie jautājumi

7.1. Vai valsts tiesiskais regulējums un tā interpretācijas prakse, saskaņā ar kuru dividendes, kas tiek izmaksātas Gibraltārā reģistrētām sabiedrībām, tiek apliktas ar nodokli izcelsmes vietā (kamēr dividendes, kas tiek izmaksātas Bulgārijā vai citās dalībvalstīs reģistrētām sabiedrībām, ir atbrīvotas no nodokļa, kas ieturams izcelsmes vietā, bez nepieciešamības šīm sabiedrībām izpildīt jebkādas nosacījumus), ir diskriminējošs ierobežojums attiecībā uz Savienības tiesībās garantēto brīvību veikt uzņēmējdarbību atbilstoši LESD 49. pantam un Savienības tiesībās garantēto kapitāla brīvo apriti atbilstoši LESD 63. pantam?

7.2 Vai šis diskriminējošais ierobežojums – ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde – ir saderīgs ar Savienības tiesībām, ja likumdevējs, pieņemot attiecīgo valsts tiesību aktu, nav norādījis nevienu no pamatiem, proti, sabiedriskā kārtība, sabiedriskā drošība vai sabiedrības veselība, kas attaisno nepieciešamību ieviest šos ierobežojumus attiecībā uz Gibraltārā reģistrētām sabiedrībām?

Ar šādu pamatojumu *Varhoven Administrativen sad* saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu [..]

NOLĒMA:

[..] UZDOT Eiropas Savienības Tiesai šādus prejudiciālos jautājumus:

1. Vai valsts tiesiskais regulējums un tā interpretācijas prakse, saskaņā ar kuru dividendes, kas tiek izmaksātas Gibraltārā reģistrētām sabiedrībām, tiek apliktas ar nodokli izcelsmes vietā (kamēr dividendes, kas tiek izmaksātas Bulgārijā vai citās dalībvalstīs reģistrētām sabiedrībām, ir atbrīvotas no nodokļa, kas ieturams izcelsmes vietā, bez nepieciešamības šīm sabiedrībām izpildīt jebkādas nosacījumus), ir diskriminējošs ierobežojums attiecībā uz Savienības tiesībās garantēto brīvību veikt uzņēmējdarbību atbilstoši LESD 49. pantam un Savienības tiesībās garantēto kapitāla brīvo apriti atbilstoši LESD 63. pantam?

2. Vai šis diskriminējošais ierobežojums – ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde – ir saderīgs ar Savienības tiesībām, ja likumdevējs, pieņemot attiecīgo valsts tiesību aktu, nav norādījis nevienu no pamatiem, proti, sabiedriskā kārtība, sabiedriskā drošība vai sabiedrības veselība, kas attaisno nepieciešamību ieviest šos ierobežojumus attiecībā uz Gibraltārā reģistrētām sabiedrībām?

[..]